

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 1 Pv 455/16/1103-31
EEČ: 2-10-128-2018

Bratislava III 13.02.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2
písmeno a Trestného zákona
prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 06.07.2016 v čase okolo 20.10 hod. v Bratislave na Vajnorskej ulici č. 100/A
na strešnom parkovisku OD Polus City Center pristúpil k poškodenému XXXXX,
ktorý sedel v motorovom vozidle zn. XXXXX tým spôsobom, že si prisadol
k poškodenému na sedadlo spolujazdca, kde došlo k vzájomnému slovnému
a fyzickému kontaktu, nakoľko poškodený obvineného slovne napádal, nadával mu
do opíc a bol agresívny, obvinený udrel poškodeného dlaňou a telom strelnej zbrane
do oblasti hlavy, následne mu strelná zbraň z ruky vypadla, v dôsledku čoho
z nábojovej komory vypadol náboj na podlahu vozidla, načo poškodený z vozidla
utiekol, čím týmto konaním poškodenému XXXXX, XXXXX spôsobil tržné rany

a pomliaždenie v oblasti hlavy bez práceneschopnosti s dobou liečenia 2 – 3 dni,

Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, XXXXX,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III, Obvodného oddelenia PZ XXXXX Mesto - východ uznesením sp. zn. ORP-969/NMV-B3-2016 zo dňa 07.07.2016 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a následne uznesením zo dňa 28.09.2016 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v čase okolo 20.10 hod. dňa 06.07.2016 v Bratislave na Vajnorskej č. 100/A na strešnom parkovisku OD Polus City Center pristúpil k poškodenému XXXXX, ktorý sedel v motorovom vozidle zn. XXXXX tým spôsobom, že cez otvorené dvere zo strany spolujazdca si prisadol k poškodenému na sedadlo spolujazdca, pričom pomocou strelnej zbrane niekoľkokrát udrel poškodeného do oblasti hlavy, následne na strelnej zbrani natiahol záver zbrane následkom čoho z nábojovej komory vypadol náboj na podlahu vozidla a so slovami „zabijem ťa“ ohrozoval strelnou zbraňou poškodeného, načo poškodený z vozidla utiekol, čím týmto konaním u poškodeného XXXXX, XXXXX vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a spôsobil mu tržné rany a pomliaždenie v oblasti hlavy s predpokladanou dobou liečenia do 7 dní.

Po skončení skráteného vyšetrovania poverený príslušník predložil spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby, ktorého preskúmaním bolo zistené, že v posudzovanej trestnej veci výsledky dokazovania neodôvodňujú podanie obžaloby, ale odôvodňujú postup podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva nasledujúci skutkový a právny stav:

Obvinený **XXXXX** vo svojom výsluchu zo dňa 14.11.2016 poprel spáchanie skutku a na svoju obranu uviedol, že ľutuje, čo sa stalo medzi ním a XXXXX, lebo boli kamaráti, ale videl na XXXXX, že bol v čase skutku nafetovaný. V predmetný deň mu volal XXXXX, že sa mu XXXXX vyhráza, je s dieťaťom a so ženou v Poluse a nemôžu vyjsť von, pretože je XXXXX vrah ozbrojený. Keď prišiel do Polusu, išiel za XXXXX do kaviarne, kde bol on, XXXXX a jeho syn. Boli zastrašení, XXXXX mu ukázala aj sms správu, keď XXXXX napísal, že načo volala albánsku opicu, že aj tak to nepomôže. Spolu s XXXXX vyšiel von na parkovisko hľadať XXXXX, aby sa to vysvetlilo. XXXXX mu cestou povedal, aby si dával pozor, pretože je XXXXX ozbrojený. Prišli k autu, pričom ako ich XXXXX zbadal, tak mu povedal: „odrežem ti hlavu ty albánska opica“ a hodil sa z miesta vodiča pod sedadlo spolujazdca, čo vyzeralo ako keby odtiaľ išiel niečo zobrať. Preto hneď skočil na neho a udrel ho dlaňou do hlavy. Ako ho udrel, tak mu skoro vypadla pištoľ, ktorú mal na ľavom boku,

pričom túto hneď vybral, vypustil zásobník, ktorý padol na zem a obtiahol zbraň tak, aby vypadol náboj z nábojovej komory. Tento náboj vypadol do auta. Zbraň držal v pravej ruke a ľavou ju obtiahol. Hneď na to udrrel XXXXX telom zbrane do hlavy. XXXXX počas tohto incidentu stále nadával, že mu zapáli kaviareň, že mu odreže hlavu, že ešte uvidí, kto je XXXXX a podobne. Nie je pravdou, že by sa on Norovi vyhrážal slovami „zabijem ťa“, ale sa ho spýtal, že „koho chceš ty zabiť?“. Syn potom vytiahol Nora z auta a ten utiekol preč od auta.

Poškodený **XXXXX** vo svojom výsluchu po vznesení obvinenia dňa 07.12.2017 uviedol, že celé to bolo jedno veľké nedorozumenie. V období kedy sa tento skutok stal, bolo to v lete roku 2016 bol v zlom psychickom stave, pretože sa vtedy rozišiel s priateľkou a bol psychicky na dne. Začal užívať väčšie množstvo pervitínu, z ktorého mal strašné stavy. S XXXXX mal problém ohľadom motorového vozidla Volkswagen Touareg, pretože neplatil leasing na toto vozidlo, pričom XXXXX ho platil zaňho. XXXXX sa mu v tom čase snažil pomôcť, dal mu iné auto - bielu Fabiu, ale nakoľko bol na drogách, tak jeho pomoc odmietal a bral to tak, že mu nechce vôbec pomôcť. V predmetný deň bol tiež pod vplyvom drog, pričom telefonoval XXXXX, aby mu vrátil Touareg. XXXXX sa ho bál, pretože bol v tom období dosť agresívny a mal zmeny nálad. Po tomto telefonáte za ním prišiel na parkovisko k autu XXXXX aj so synom. Snažili sa mu vysvetliť, aby nerobil hlúposti, ale nenechal si nič vysvetliť. XXXXX sa vysmial a nadával mu do opíc, pričom medzi nimi vznikol konflikt jednak slovný, ale aj fyzický. Začali sa v aute s XXXXX naťahovať, pričom XXXXX vypadla zbraň, ktorú mal niekde na boku. Potom z vozidla ušiel. Na záver uviedol, že si za to môže sám, vzhľadom na to ako sa správal. XXXXX by ho inak nenapadol, kebyže na neho nevyskakuje. V tom čase bol dosť nevyspytateľný, nečuduje sa preto XXXXX, že sa bránil.

Na otázku povereného príslušníka, či sa mu XXXXX vyhrážal nejakým spôsobom uviedol, že si nespomína, že by sa vyhrážal a k zraneniam uviedol, že mal len odretú hlavu, čo si nevyžadovalo práceneschopnosť. Taktiež si neuplatnil náhradu škody.

XXXXX XXXXX vo svojom výsluchu uviedol, že mu zavolať na mobil XXXXX, že má ísť za ním do Polusu, lebo je nejaký problém s XXXXX. Sadol do auta a išiel do Polusu, pričom zaparkoval na hornom parkovisku obchodného domu a išiel do vnútra Polusu hľadať XXXXX. S XXXXX sa stretli na chodbe v Poluse, pričom s XXXXX už bol aj jeho otec. Spoločne vyšli von, pretože sa chceli porozprávať s XXXXX. Ako prišli k XXXXX autu, tak išiel na stranu vodiča, kde sedel XXXXX, lebo mal otvorené dvere. Otec išiel z druhej strany auta, pričom otvoril dvere a spýtal sa XXXXX, že čo sa s ním deje. XXXXX stál niekde vedľa auta. XXXXX ho vôbec nepozdravil a hneď ako zbadal otca, tak skočil na sedadlo spolujazdca a vyzeralo to, ako keby si chcel niečo zobrať. XXXXX začal hneď kričať, že čo chceš ty albánska opica a podrežem ti krk. Potom sa strhla bitka medzi otcom a XXXXX, pričom on sa snažil ťahať XXXXX k sebe, keďže bol na jeho strane. Otec ako bol medzi dverami, tak mal v ruke svoju strelnú zbraň. Videl ako vytiahol zásobník, ktorý padol niekde na zem mimo vozidla a taktiež obtiahol následne zbraň, aby vypadol náboj, ktorý bol v komore. Potom sa mu podarilo XXXXX vytiahnuť z auta a povedal mu nech ide preč. XXXXX potom utekal preč. Následne kopol do XXXXX auta do pravých predných dverí kvôli tomu, že mal nervy, že čo robia. XXXXX bol ich známy a preto nechápal, prečo sa bijú. Na záver uviedol, že bol XXXXX podľa neho vtedy hrozne nafetovaný alebo niečo také, lebo pred tým ho takého nikdy nevidel.

Svedkyňa **XXXXX** vo svojom výsluchu uviedla, že v predmetný deň **XXXXX** zavolať na mobil **XXXXX**, že **XXXXX** krúži okolo **XXXXX** auta niekde v Poluse na parkovisku a že **XXXXX** je už tri hodiny v Poluse s deťmi a so ženou a **XXXXX** mu tam stojí pri aute a vyhráža sa mu cez sms. Povedal mu, že **XXXXX** má byť ozbrojený. Cestou do Polusu **XXXXX** volal **XXXXX** že prečo plaší deti a ženu **XXXXX** že nech nerobí hlúposti. **XXXXX** zložil telefón a potom jej povedal **XXXXX**, že takéhoto **XXXXX** ešte nezažil. Keď prišli na horné parkovisko OD Polus, tak zaparkovali niekde pri strednom vchode. **XXXXX** zobral kľúče a povedal, že nech chvíľu počká, že sa porozpráva s **XXXXX** a hneď príde. Zostala teda v aute, **XXXXX** išiel dovnútra do Polusu. Ako čakala tak si všimla, že kúsok ďalej stála biela Fabia a v nej sedel nejaký muž, trieskal do palubovky, kričal, že opica vyjebaná, zabijem ťa, telefonoval, zložil telefón a zase telefonoval, vyšiel z auta, obišiel auto, no bol proste nervózny. Päťami trieskal do volantu a palubovky a neustále vrešťal. Vtedy už **XXXXX** napísala správu, „že Ten **XXXXX** je s Vami? Je tu nejaký psychopat práve ide do Polusu, celý čas trieskal do palubovky a sám so sebou kričal“. **XXXXX** jej na to odpísal, „že to je on, čakáme ho“. **XXXXX** nadával na celé parkovisko, bolo ho počuť až od vchodu od kín. **XXXXX** išiel späť k Fabii a chvíľku za ním z vchodu od kín vyšiel už aj **XXXXX**, **XXXXX** a asi aj **XXXXX**. Noro nastúpil do Fabie na sedadlo vodiča a zohol sa hneď pod sedadlo spolujazdca. Zo strany spolujazdca k **XXXXX** pristúpil **XXXXX** a povedal ako otvoril dvere **XXXXX** že aká som ti ja opica a **XXXXX** pristúpil zo strany šoféra a ťahal **XXXXX** a hovoril mu „**XXXXX**, choď preč, choď preč“. Medzi tým vo vnútri auta sa odohrala nejaká roztržka medzi **XXXXX** a **XXXXX**. Nevie presne podrobnosti, len počula **XXXXX** kričať, že „**XXXXX**, čo robíš?“ a potom hneď **XXXXX** hodil na zem zásobník, pričom sa rozsypali náboje z neho a potom hodil pištoľ o zem. Ešte aj nejaká taška vyletela z auta, tak to tam všetko zbierala. **XXXXX** chvíľu stál pri aute a potom odišiel. **XXXXX** tam potom vrešťal a prosil ľudí o pomoc a oni potom aj s **XXXXX** nastúpili do auta. **XXXXX** bol totálne sfetovaný, niečo s ním nebolo v poriadku.

Svedok **XXXXX** uviedol, že dňa 06.07.2016 bol v Polus City Center za účelom stretnutia, keď navečer, keď vychádzal z OD Polus City Center na parkovisko, tak ku nemu bežal muž zhruba od domčeku pre košíky. Muž bol holohlavý, bol skrčený k zemi, tvár mal krvavú. Pozrel sa naňho s tým, že mu povedal, aby išiel s ním k autu, ale na to mu povedal, nech si svoje problémy rieši sám a nebude sa do toho miešať, lebo s tým nič nemá. K veci viac ani nevidel, lebo muž potom od nich odišiel.

Svedok **XXXXX** k predmetnému skutku vo svojom výsluchu zo dňa 10.01.2017 uviedol, že poškodeného pozná 5 rokov, pracoval pre jeho agentúru ako fotograf, mali dobré vzťahy. Postupom času sa **XXXXX** správanie začalo meniť, bol agresívny, nevrly, arogantný, zlostný, často hovoril od veci. Výrazne k horšiemu sa to posunulo na jar 2016, keď začal rozprávať o veciach, ktoré nemali reálny základ. Snažili sa mu pomôcť, ponúkal mu zapltenie liečebného pobytu, bol s ním dokonca na vyšetrení u riaditeľa kliniky v Kremnici prof. **XXXXX**. Niekedy sa s ním dalo komunikovať normálne, ale niekedy fungoval skratovo a veľmi agresívne. Tak tomu bolo aj jeden júlový deň, kedy bol spolu so svojou snúbenicou a dvoma deťmi na nákupoch v OD Polus. Vtedy mu zatelefonoval **XXXXX** a dožadoval sa auta VW Touareg, o ktorom bol presvedčený, že bol jeho. Nebola to samozrejme pravda, nakoľko toto auto istý čas používal, ale neplatil leasing a tak ho „zachránil“, aby nebolo odobraté leasingovou spoločnosťou, resp. pod cenu predané. Keďže zaň

vyplatil niekoľko tisíc eur, odmietol mu ho dať s odkazom, že auto má (Fabiú) a že Touareg si nenechá ním zničiť. Jeho telefonát v ten deň znel veľmi nebezpečne a agresívne, povedal, že ho vystopoval a že stojí na streche vedľa jeho auta, nech mu okamžite vráti Touareg, lebo uvidí. Evidentne nebol pri zmysloch, vyhrážal sa, že všetkých rozjebe, vystrieľa, odjebe a keďže mal svedok so sebou dve maloleté deti, nechcel v žiadnom prípade riskovať. Namiesto polície zavolať na pomoc spoločného známeho, o ktorom vedel, že pre XXXXX predstavuje pomerne silnú autoritu a dobre sa poznajú. Spoliehal sa na to, že jeho prítomnosť XXXXX upokojí a k ničomu zlému nedôjde. Zavolať preto XXXXX, vysvetli mu situáciu a požiadal ho, nech sa s XXXXX porozpráva. Došiel asi o 15 minút, pričom XXXXX bol čoraz agresívnejší a dožadoval sa jeho príchodu. Keď prišiel XXXXX so synom, išli spoločne za XXXXX na strechu. Keď prichádzali, mal XXXXX otvorené jedny dvere a bolo počuť ako hovorí výhražné slova typu - ja to tu všetko odjem, vystrieľam, evidentne bol agresívny a nebezpečný. V tomto stave k nemu z dvoch strán prišli XXXXX so synom, pričom ďalej už nemal dobrý výhľad na to, čo sa tam dialo, ale posledné čo videl, bol prudký pohyb, ktorý XXXXX urobil. Nevie, či siahal po zbrani, bežne nosil dlhý nôž a plynovú pištoľ. Nastala mela, krik a bitka. Vrátil sa do OD Polus a z rozprávania od XXXXX vie, že mali pocit, že vyťahuje na nich nejakú zbraň a v snahe, aby boli rýchlejší ako on konali tak, aby ho spacifikovali. XXXXX mu neskôr opisoval túto situáciu, veľa si nepamätal, priznal sa, že bol pod vplyvom drog a sám uznal, že ohrozoval seba a svoje okolie.

Z odborného vyjadrenia XXXXX, XXXXX vyplýva, že poškodený XXXXX utrpel pri incidente pomliaždenia hlavy a tváre, ktoré boli spôsobené údermi pästami a pažbou krátkej strelnej zbrane, avšak sa predmetné zranenia si vyžiadali iba minimálne obmedzenia v obvyklom spôsobe života, pričom práceneschopnosť sa odporúča maximálne 2 – 3 dni počas akútneho psychického rozrušenia a do pracovných pozícií, kde by viditeľná podliatina oka mohla viesť k zníženiu spoločenskej prestíže.

V priebehu vyšetrovania boli vyhotovené znalecké posudky Kriministického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia daktyloskopie, trasológie, kriministickej balistiky. Zo znaleckého posudku z odvetvia kriministickej balistiky vyplýva, že v prípade zbrane, ktorú dňa 07.07.2016 vydal XXXXX, sa jedná o streľbyschopnú zbraň rakúskej výroby zn. Glock Mod. 19, pričom výterom vývrtu hlavne a nábojovej komory, bola zistená prítomnosť povýstrelových splodín. Skúmaním náboju, ktorý bol na mieste činu zaistený ako stopa č. 4 bolo zistené, že bol zasunutý v nábojovej komore predloženej zbrane.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ z odvetvia kriministickej biológie a genetickej analýzy vyplýva, že skúmaním predloženej zaistenej zbrane bola zistená prítomnosť krvi na všetkých častiach zbrane okrem zásobníka, pričom bolo DNA analýzou zistené, že krv pochádza od osoby mužského pohlavia.

Uvedené z vykonaného dokazovania vyplývajúce skutočnosti svedčia tomu, že obvinený na základe telefonátu svedka XXXXX, ktorý vyjadril obavu o svoju osobu, pristúpil k poškodenému XXXXX, ktorému sa snažil dohovoriť a nakoľko tento bol agresívny a vulgárny, pričom obvinený mal obavu, že by mohol byť poškodený aj ozbrojený, sa ho snažil ozbrojiť a najprv ho udrel dlaňou a následne aj pažbou legálne držanej zbrane do oblasti hlavy a tváre.

K prejednávaniu skutku je nutné tiež poznamenať, že vykonaným skráteným vyšetrovaním nebolo preukázané, že obvinený sa poškodenému vyhrážal smrťou, resp. inou ťažkou ujmu a teda, že by konanie obvineného u poškodeného XXXXX spôsobilo obavu o jeho život a zdravie v takej intenzite ako to vyžaduje a predpokladá skutková podstata stíhaného prečinu, pričom bolo zistené, že poškodený si sám uvedomuje podiel svojej viny na predmetnom incidente, ako aj skutočnosť, že v dôsledku užívania drog bol v čase predmetného skutku agresívny a jeho správanie bolo nepredvídateľné, čo iniciovalo aj konflikt medzi ním a obvineným. Možno konštatovať, že zo strany obvineného išlo o jednorazový exces z noriem správania sa, nakoľko doposiaľ nebol trestne stíhaný ani prejednávaný pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Obvinený skutok spáchal voči osobe, ktorú poznal, poškodeného pokladal za kamaráta, avšak konflikt vyplynul z vyššie uvedených skutočností, pričom spáchanie skutku obvinený oľutoval.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin musí konanie páchatel'a napĺňať všetky formálne ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu. Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky; prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone.

V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha závažnejším spôsobom konania – so zbraňou.

Objektívna stránka prečinu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Dôvodnou obavou treba rozumieť vyšší stupeň tiesnivého pocitu z nastávajúceho zla, ktoré hrozilo.

Pri danom prečine vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obe pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje.

Na vyvedenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp.

zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatela, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním.

V tejto súvislosti je nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie. Pokiaľ ide o konanie páchatela je potrebné prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich uskutočnenia.

Uvedené je potrebné hodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Trestného zákona treba odlišiť od prejavov, pri ktorých vzhľadom na celkový priebeh skutkového deja, nedosahujú zákonom požadovanú intenzitu a kvalitu.

Pri posudzovaní otázky, či je vyhrážanie spôsobilé vzbudiť v inom dôvodnú obavu, treba brať do úvahy najmä povahu vyhrážky, fyzické a charakterové vlastnosti páchatela v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, ich vzájomný vzťah, skutočnosť, či mal páchatel pri vyhrázaní v rukách nejaké predmety (napr. zbrane) ako aj skutočnosť, či sa vyhrážanie opakovalo častejšie.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa prečinu výtržníctva dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Hrubou neslušnosťou sa rozumie konanie, ktorým sa hrubo porušujú pravidlá občianskeho spoluzitia. Fyzickým násilím dochádza k porušeniu verejného poriadku a pokoja.

Berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce z vykonaného skráteného vyšetrovania je nevyhnutné incident, ktorý je predmetom nastoleného trestného stíhania, vyhodnotiť ako agresívne správanie sa obvineného pod vplyvom okolností, pri ktorom sa snažil ochrániť tretiu osobu pred agresívnym správaním poškodeného, ktorý ho slovne provokoval a urážal. Konanie obvineného bolo umocnené aj skutočnosťou, že obvinený mal dôvodné podozrenie, že poškodený môže disponovať zbraňou a snažil sa útoku z jeho strany zabrániť.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku páchatela, je jeho závažnosť nepatrná.

Závažnosť činu predstavuje tzv. materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinu, pričom má napomôcť odlišiť priestupky od prečinov. Ak je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin, pričom však môže ísť o priestupok, resp. iný správny delikt.

Závažnosť prečinu je teda určovaná taxatívnym výpočtom skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu a to:

- a) spôsobom vykonania činu a jeho následkami,
- b) okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti),

c) mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. je tak konanie obvineného stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. nevyhnutné posudzovať s prihliadnutím na povahu a charakter vyslovených vyhrážok ako aj so zreteľom na skutočnosti, do akej miery sú, resp. boli jeho vyhrážky schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich realizácie, ako silno došlo k porušeniu pravidiel občianskeho spolunažívania pri danom slovnom a fyzickom napadnutí a pod.

Inak povedané, aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona prichádza do úvahy pri prečinoch za účelom ich odlišenia od iného protiprávneho konania definovaného ako priestupok, ak relevantné konanie po vyhodnotení všetkých kritérií materiálneho korektívu (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia páchatel'a a pohnútku páchatel'a) nedosahuje závažnosť vyššiu ako nepatrnú, v čoho dôsledku je skutok potrebné posudzovať a kvalifikovať ako priestupok a nie ako prečin.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním sa ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Samotný poškodený uviedol, že strach o život v dôsledku konania obvineného nepociťoval, nakoľko si ani žiadne vyhrážky nepamätá a celé to bolo jedno veľké nedorozumenie ovplyvnené jeho užívaním drog a v dôsledku takto skresleného vnímania sveta nevnímal, že sa mu XXXXX v tom čase snažil pomôcť, ale jeho pomoc odmietal a bral to tak, že mu nechce vôbec pomôcť a bol voči nemu ako aj jeho kamarátom agresívny a vulgárny, čo vyústilo do vzájomného konfliktu a napadnutia zo strany obvineného.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje na základe vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania k záveru, že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správne mu orgánu na prejednanie priestupku, resp. správneho deliktu.

Vzhľadom najmä na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, osobu obvineného a poškodeného a ich vzájomný vzťah mám za to, že závažnosť konania obvineného možno charakterizovať ako nepatrnú a preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že nie je trestným činom.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho materiálu a po vyhodnotení dôkazov

a to každý dôkaz jednotlivo ako aj všetky vo vzájomnej súvislosti zmysle § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku som dospela k záveru, že konanie obvineného XXXXX síce naplňa formálnu stránku skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, avšak v dôsledku absencie materiálnej stránky s poukazom na § 10 ods. 2 Trestného zákona nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu stíhaných prečinov, ale vykazuje znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov.

Na základe uvedených dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Silvia Stružová
prokurátorka